

Тобто, сукупність крауд-технологій створює потенціал для формування усього спектру можливостей та ресурсів для додаткової підтримки інноваційних змін. Таким чином, в результаті дослідження крауд-технологій в контексті інноваційних змін в Україні вважаємо за доцільне:

- сформувати систему підтримки крауд-технологій на національному рівні;
- забезпечити підтримку різноманітного спектру міжнародного співробітництва з метою забезпечення обміну досвідом використання інтернет-технологій;
- активізувати використання та обмін крауд-технологіями на рівні суб'єктів господарювання.

Це забезпечить формування потенціалу для зростання конкурентоспроможності економіки України за рахунок посилення тенденцій інноваційного розвитку.

Література

1. Хау Дж. Краудсорсинг: Коллективный разум как инструмент развития бизнеса / Джефф Хау; Пер. с англ. — М.: Альпина Паблишер, 2012. — 288 с.
2. Зозульов О.В. Застосування крауд-технології в маркетинговій діяльності підприємств / О.В. Зозульов, К.А. Полторак // Економічний Вісник НТУУ «КПІ». – 2014. – №11 – С. 422-429.
3. Марченко О. С. Краудфандинг як технологія соціального фінансування інновацій / Марченко Ольга Сергіївна // Фінансовий потенціал суб'єктів господарювання як чинник сталого розвитку ринкової економіки : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., (м. Харків, 1 лют. 2013 р.). – Х. : Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна, 2013. – С. 41–44
4. Полторак, К.А. Управління маркетинговими комунікаціями в епоху крауд-технологій / К.А. Полторак // Маркетинг і менеджмент інновацій. - 2015. - № 3. - С. 66-75.
5. Диба О. М. Краудфандинг: теорія та можливості використання в Україні / О. М. Диба, Ю. О. Гернего // Банківська справа. – Київ : Знання, 2015. – № 1–2. – С. 53–62.
6. Rheingold H. A Slice of Life in My Virtual Community [Електронний ресурс] / Н. Rheingold. – Режим доступу: <http://www.informatik.uk/gnomic/rheingold.html>.
7. Джайлс М. Настоящие друзья / Мартин Джайлс // Мир в 2050 году; под. ред.. Д. Франклина и Дж. Эндрюса. – М.: Манн, Иванов и Фербер, Эксмо, 2013. – 368 с.

УДК 334.012.61-022.51(477)

Єфремова Олександра Сергіївна
аспірант кафедри економічної теорії та конкурентної політики
Київський національний торговельно-економічний університет
celebrities31@gmail.com

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Тези присвячені проблемі формування інноваційного підприємництва в Україні. Спираючись на довід високорозвинених країн пропонується інституціональний комплекс заходів для поліпшення та сприяння інноваційної підприємницького середовища малого та середнього бізнесу на державному рівні.

Вступ. Для стимулювання розвитку підприємницького середовища малого та середнього бізнесу, сприятливого для інновацій, необхідно створювати належну ринкову інфраструктуру інноваційного розвитку владних і бізнес-інституцій, яка обслуговуватиме підприємства, що впроваджують інноваційні проекти, сприятиме розвитку інноваційних процесів, створюватиме необхідні умови для ефективної господарської діяльності.

Постановка проблеми. Для України створення інноваційної інфраструктури сьогодні є дуже важливим завданням на шляху формування умов для розроблення та використання інновацій, підвищення ефективності інноваційної діяльності малого підприємництва, забезпечення стійкості підприємств, галузей та економіки загалом.

У більшості країн роль організатора створення інноваційної інфраструктури бере на себе держава. Зокрема, на неї покладається завдання формування сучасної системи науково - технічної інформації, яка забезпечує широкий доступ усіх регіонів країни до відомостей про нові досягнення науки і технологій, патентної інформації, дає можливість користувачам задіяти сучасні інформаційні технології в інтересах розвитку й оптимізації діяльності своїх підприємств. У світі набула поширення також практика створення державою системи демонстраційно-консультативних та навчальних інноваційних центрів у регіонах, які демонструють можливості нових технологій, влаштовують консультації та навчання працівників, що збираються їх застосовувати, організовують контакти споживачів із розробниками [2].

Результати дослідження. Нинішня інноваційна інфраструктура в Україні ще дуже слабка, а кількість інноваційних структур обмежена. У ній представлені лише окремі типи інноваційних структур, зокрема технопарки, бізнес-інкубатори, бізнес-центри, регіональні фонди підтримки малого підприємництва [1].

Успішний розвиток інноваційного підприємництва неможливий без формування належного інституціонально-правового середовища, що є передумовою забезпечення суб'єктів підприємницької діяльності свободою економічного вибору. Водночас, визначає ступінь їхньої відповідальності за господарську діяльність, а також сприяє інноваційно орієнтованій перебудові структури економіки, розвитку високотехнологічних галузей виробництва. Оскільки, основним важелем інноваційної діяльності є підприємництво, а ґрунтовно, саме мале підприємництво, вся законодавча та нормативна база підприємництва автоматично регулює інноваційну діяльність [4].

Законодавчо-нормативна база підприємництва покликана розв'язати загальні проблеми, пов'язані з розвитком усіх видів підприємництва, включно з інноваційним. Зокрема, це стосується реєстрації суб'єктів підприємництва, ліцензування, визначення предмету їхньої діяльності тощо, аж до процедури банкрутства. Але головне, що законодавча база повинна забезпечити створення дієвого механізму інвестування масштабних технологічних та інших інноваційних змін, які б сприяли підвищенню якісних характеристик вітчизняного науково-технологічного потенціалу до рівня стандартів розвинутих країн, інтенсифікації процесу опанування знаннями, новими технологіями та їх практичному використанню. Для цього слід розробити велику кількість правових та організаційно-економічних заходів, спрямованих на цінове, податкове, амортизаційне, митно-тарифне стимулювання інноваційної діяльності малого підприємництва, знайти ефективні інструменти зовнішньоекономічної політики, боротьби з недобросовісною конкуренцією тощо. Все це має пришвидшити перехід вітчизняного виробництва на інноваційний шлях розвитку [4].

Стратегія інноваційної діяльності в Україні розробляється переважно на підприємствах державної й колективної форм власності. Тому, можна зробити висновок про недосконалість приватизаційної політики та механізмів державної підтримки та стимулювання інноваційної діяльності малих підприємств приватної форми власності. Упровадження інновацій на приватизованих підприємствах не активізувалося. Отже, не досягається головна мета програми приватизації в Україні: сприяння структурній перебудові економіки [3].

Тому, зважаючи на досвід високорозвинутих країн, для стимулювання структурної перебудови економіки в напрямі інноваційного розвитку малого підприємництва, нарощування частки високотехнологічних галузей, пропонується передбачити:

- пільгове оподаткування для інноваційного малого підприємництва на початкових стадіях опанування нових технологій та організації випуску нової продукції; коштів виробничих підприємств, спрямованих на освоєння високих технологій; витрат на наукові дослідження й розробки;

- стимулювання: запровадження інформаційних технологій та сучасних телекомунікаційних засобів; зменшення енергоємності та ресурсомісткості виробництва;
- введення пільгового режиму амортизаційних відрахувань та інвестиційного кредиту за рахунок зменшення податку на прибуток на певну частину загальної вартості інвестицій в устаткування (особливо на стадії модернізації малих підприємств);
- запровадження державного страхування кредитів приватних банків, наданих для виконання інноваційних проектів;
- дієву державну підтримку венчурного підприємництва;
- фінансову участь України в європейських науково - технологічних програмах.

Висновки. Отже, для вирішення зазначених питань слід здійснити комплекс заходів, спрямованих передусім на інституціональне забезпечення інноваційного розвитку малого підприємництва, зокрема:

- упорядкувати й удосконалити законодавчу та нормативно-правову базу, що регламентує діяльність інноваційного підприємництва, адаптувати її до принципів і норм Європейського Союзу;
- розробити механізм фінансування наукових досліджень в Україні; встановити мінімальну частку ВВП (державного бюджету), що має спрямовуватись на фундаментальні та технологічні дослідження;
- урегулювати правові та економічні основи діяльності всіх елементів інноваційної інфраструктури - бізнес - інкубаторів, технопарків, технополісів тощо, а також недержавних фондів підтримки науково-технічної та інноваційної діяльності малих підприємств;
- створити в міністерствах, інших центральних органах державної влади й управління підрозділи для захисту діяльності малих підприємств з питань охорони інтелектуальної власності; визначити державну установу, яка забезпечуватиме координацію продавців і покупців інтелектуального продукту, надаватиме їм усебічну юридичну допомогу з питань патентування тощо.

Усі ці заходи сприятимуть формуванню в Україні такої моделі організації науково-дослідницьких робіт, яка би поєднувала елементи ринкової економіки, зокрема забезпечувала свободу інноваційному розвитку малого підприємництва і водночас зберігала гнучкі важелі державного регулювання інноваційної діяльності як однієї з найважливіших сфер життєдіяльності суспільства.

Література:

1. Варналій З. С. Конкуренція і підприємництво / Захар Степанович Варналій. – Київ: Знання України, 2015. – 463 с. – (Монографія).
2. Інноваційна політика: Європейський досвід та рекомендації для України – Київ: Фенікс, 2011. – 214 с. – (аналітичні матеріали).
3. Наукова та інноваційна діяльність в Україні. // Інформаційно-видавничий центр Держстату України. – 2014. – С. 163–165.
4. Шалаєнко М. А. Моделювання та прогнозування розвитку малих підприємств в Україні [Електронний ресурс] / М. А. Шалаєнко // Ефективна економіка. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.m.nauka.com.ua/?op=1&j=efektyvna-ekonomika&s=ua&z=5269>.

УДК 336

Задирака Юлія Сергіївна
студент ДВНЗ «КНЕУ ім. В.Гетьмана»
e-mail: zadiraka_yulia@ukr.net

ЛІЗИНГ ТА ФАКТОРИНГ У ФІНАНСУВАННІ МАЛИХ ТА СЕРЕДНІХ ПІДПРИЄМСТВ